

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 12C/257/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4316211980
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Pintová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2020:4316211980.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice vo veci strán sporu žalobcov: I/ O. všetci zastúpení: advokátska kancelária JUDr. ANDREA TAKÁTS ILČÍKOVÁ, s.r.o., IČO: 50167057, Palisády 14, 811 06 Bratislava, proti žalovanému: Z. zastúpený : D., o vylúčení veci z exekúcie, sudkyňou JUDr. Miriam Pintovou, takto

rozhodol:

I. Súd v y l u č u j e nehnuteľnosť, nachádzajúcu sa v kat. úz. N. -a to parcelu registra „C“ evidovanú na katastrálnej mape ako parc. č. XXXX/XX - orná pôda o výmere 1.843 m², zapísanú na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Pezinok, katastrálny odbor, ako aj peňažnú pohľadávku - náhradu za vyvlastnenie spoluvlastníckych podielov vo výške 1/36 k celku k nehnuteľnostiam v kat. úz. N. a to k parcelám registra „C“ evidovaným na katastrálnej mape ako parc. č. XXXX/XXX vo výške 35,59 EUR a parc. č. XXXX/XX vo výške 1.208,35 EUR, uloženú v depozite Slovenského pozemkového fondu, Búdkova 36, Bratislava, IČO: 17 335 345, vyplatenú Národnou diaľničnou spoločnosťou, a. s., so sídlom Dúbravská cesta 14, 841 04 Bratislava, IČO: 35 919 001, zapísanou v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I v odd. Sa, vl. č. 3518/B podľa Rozhodnutia Okresného úradu Bratislava, odbor výstavby a bytovej politiky zo dňa 25. júla 2016 č. OU-BA-OVBP2-2016/20665/GRJ a č. OU-BA-OVBP2-2016/2579/GRJ, z exekúcie, vykonávanej Mgr. Stanislavom Polákom na Exekútorskom úrade v Nitre, Moyzesova 5, 949 01 Nitra, pod sp. zn. EX 1170/2009 v prospech oprávneného Z. voči povinnej, D.
II. Žalobcom sa voči žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia žalobou doručenou Okresnému súdu Levice dňa 4.7.2016 žiadali , aby súd po vykonanom dokazovaní podľa ustanovenia § 55 ods. 1 Exekučného poriadku vydal rozsudok, ktorým vylúči nehnuteľnosti nachádzajúce sa v kat. úz. N. a to parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape ako parc. č. XXXX/XXX- orná pôda o výmere 19 m²- zapísané na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom Pezinok, kat. odbor, parc. č. XXXX/XX - orná pôda o výmere 6454 m², zapísaná na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom Pezinok, kat. odbor a parc. č. XXXX/XX - orná pôda o výmere 1.843 m², zapísaná na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom Pezinok, kat. odbor z exekúcie vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. Stanislavom Polákom pod sp.zn. EX /1170/2009, ktorá prebieha v prospech oprávneného Z.

2. Žalobcovia žalobu odôvodnili tým, že podľa aktuálneho zápisu na listoch vlastníctva, vedených Okresným úradom Pezinok, katastrálny odbor pre katastrálne územie N., na ktorých sú zapísané parcely reg. „C“ evidované na katastrálnej mape ako: parc. č. XXXX/XX orná pôda o výmere 1.843 m² (LV č. XXXX), parc. č. XXXX/XXX - orná pôda o výmere 19 m² (LV č. XXXX) a parc. č. XXXX/XX . - orná pôda o výmere 645 m² (LV č. XXXX) je ako vlastníčka uvedených nehnuteľností v spoluvlastníckom podiele vo výške 1/36 k celku zapísaná ako povinná z exekúcie D. Ako vyplýva z predmetných listov vlastníctva k spoluvlastníckemu podielu D. špecifikovaným nehnuteľnostiam, bolo v prospech oprávneného z exekúcie zriadené exekučné záložné právo EX /1170/2009 a povinná z exekúcie bola zároveň upovedomená o spôsobe vykonania exekúcie predajom nehnuteľností v prospech oprávneného

z exekúcie. D. - povinná z exekúcie nadobudla jej spoluvlastnícky podiel k predmetným nehnuteľnostiam vo výške 1/36 k celku ako jedna z dedičov z titulu dedenia týchto nehnuteľností v spoluvlastníckom podiele 1/3 k celku po S. a to na základe osvedčenia o dedičstve 31D/12/2006. Pri realizácii projektu pozemkových úprav došlo k chybe zo strany príslušného katastra nehnuteľností, čo preveril a potvrdil aj Obvodný pozemkový úrad v Senci, ktorý prešetril doklady uložené v archíve, na základe čoho skonštatoval, že došlo k chybnému identifikácii poručiteľky uvedenej v osvedčení o dedičstve 31D/12/2006 a násl. aj k chybnému zápisu na LV č. XXXX v kat. úz. N. Žalobcovia ďalej v žalobe uviedli, že parcely č. XXXX/XX - orná pôda o výmere 1.843 m², parc. č. XXXX/XXX - orná pôda o výmere 19 m² a parc. č. XXXX/XX - orná pôda o výmere 645 m² tvorili v minulosti jednu parcelu registra „C“ evidovanú na katastrálnej mape ako parc. č. XXXX/XX - orná pôda o výmere 2.507 m², ktorá bola zapísaná na LV č. XXXX. Z dôvodu prípravy vyvlastnenia potrebnej časti predmetnej parcely pre stavbu diaľnice D4 Bratislava Iľánka - sever- Rača došlo geometrickým plánom č. X-X/XXXX na oddelenie pozemkov pre stavbu diaľnice a geometrickým plánom č. X-XX/XXXX na oddelenie pozemkov pre stavbu diaľnice k rozdeleniu pôvodnej parcely č. XXXX/XX - orná pôda o výmere 2.507 m² tak vznikla parcela č. XXXX/XXX orná pôda o výmere 19 m², parcele č. XXXX/XX - orná pôda o výmere 645 m², a parcela č. XXXX/XX - orná pôda o výmere 1.845 m². Pred vykonaním projektu pozemkových úprav v katastrálnom území Svätý Jur a zaevidovaním parc. č. XXXX/XX - orná pôda o výmere 2.507 m² do katastrálneho operátu bola táto parcela zapísaná v pozemkovej knihe ako parc. č. XXXX/X a bola vedená pozemkovoknižnej vložke č. XXXX. Podľa výpisu z pozemkovej knihy v pozemkovoknižnej vložke č. XXXX pre kat. úz. N. bolo dňa 7.11.1936 pod č. 14058 podľa Uznesenia súdu v Bratislave č. D.T. 307/35.4 k parc. č. XXXX/X titulom dedenia vložené vlastnícke právo v prospech mal. Z. v spoluvlastníckom podiele 1/3 k celku, mal. S. v spoluvlastníckom podiele 1/3

12C/ 257/2016

k celku a mal. V. v spoluvlastníckom podiele 1/3 k celku. Zápisom rozhodnutia č.j. OPU/2007 /449/2008-294/JD zo dňa 12.3.2008 do katastra nehnuteľností, ktorým sa schválili vykonanie Projektu pozemkových úprav v kat. úz. N. v rámci nariadenej obnovy konania PPU malo prísť k oprave spoluvlastníckeho podielu na parc. č. XXXX/XX - orná pôda o výmere 2.507 m² tak, že pre V. malo byť zapísané vlastníctvo 1/3 a 1/6 k celku tak, ako je to uvedené v kombinatóriu z RPS a RNS PPU - obnova konania. V oprave vlastníctva V. na LV č. XXXX však neprišlo ani zápisom Projektu pozemkových úprav - obnova konania v roku 2008. Na príslušných listoch vlastníctva v súvislosti s nadobúdateľmi z titulu osvedčenia o dedičstve 31D/12/2006 bola teda vyznačená duplicita vlastníctva v prospech V. a to zápisom poznámky spochybnenia hodnovernosti údajov katastra nehnuteľností v zmysle ustanovenia § 39 ods. 2 zák. č. 162/1995 Z.z. Na základe záverov a prešetrovania Obvodného pozemkového úradu v Senici podali žalobcovia žalobu o určenie predmetu dedičstva v ktorej sa domáhali určenia, že nehnuteľnosti v spoluvlastníckom podiele vo výške 1/3 k celku patria do dedičstva po V. bol otcem žalobcov v I-/III/ rade a teda žalobcovia sú zákonnými dedičmi po V. Žalobcovia ďalej v žalobe uviedli, že nakoľko povinná z exekúcie nenadobudla svoj spoluvlastnícky podiel k vyššie špecifikovaným nehnuteľnostiam oprávnené, keďže poručiteľka, o ktorej tieto spoluvlastnícke podiely zdedila, nebola vlastníčkou predmetných nehnuteľností a nakoľko žalobcovia preukázali, že majú právo na vec, ktorá nepripúšťa exekúciu a to vlastnícke právo k veci postihnutej exekúciou, žiadali, aby súd určil, že uvedené nehnuteľnosti špecifikované v žalobe nepatria do exekúcie voči D.

3. Uznesením č.k. 12C/257/2016 - 27 zo dňa 20.7.2016 súd vyzval žalovaného v zmysle § 167 ods. 2 CSP na vyjadrenie k žalobe. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril. Uznesením č.k. 12C/257/2016 - 30 zo dňa 6.9.2016 súd konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na OS Bratislava III. sp. zn. 45C/164/2016. Uznesením č.k. 12C/257/2016-83 súd pokračoval v konaní vedenom na OS Levice sp.zn. 12C/257/2016 z dôvodu, že konanie vedené na Okresnom súde Pezinok sp. zn. 6C/20/2017 pôvodne vedené na Okresnom súde Bratislava III. sp. zn. 45C/164/2016 bolo právoplatne skončené rozsudkom, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.8.2019.

4. Uznesením č.k. 12C/257/2016 - 97 zo dňa 24.9.2019 súd pokračoval v konaní z dedičmi pôvodného žalobcu v II/ rade - M. a to so žalobcom v III/ rade G. a žalobkyňou v IV/ rade - S. a to z dôvodu, že pôvodný žalobca M. zomrel po podaní predmetnej žaloby a na základe uznesenia Okresného súdu Bratislava II. č.k. 38D/542/2017 - 108 zo dňa 14.2.2018 dedičmi po uvedenom poručiteľovi sa stali G. a to s poukazom na ustanovenie § 63 CSP.

5. Právna zástupkyňa žalobcov podala návrh na pripustenie zmeny žaloby. Súd na pojednávaní dňa 5.3.2020 pripustil zmenu žaloby. Splnomocnený zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že voči pripustenej zmene žaloby nemá námietky a súhlasí, aby súd žalobe vyhovel. Právna zástupkyňa žalobcov s poukazom na uznávací prejav žalovaného o nároku žalobcov po pripustenej zmene žaloby navrhla, aby súd rozhodol rozsudkom pre uznanie.

12C/ 257/2016

6. Podľa § 282 CSP, ak žalovaný uzná nárok uplatnený žalobcom alebo jeho časť, rozhodne súd na návrh žalobcu rozsudkom pre uznanie nároku.

7. Podľa § 285 CSP, odôvodnenie rozsudku pre uznanie nároku obsahuje len stručnú identifikáciu procesného nároku a právny dôvod vydania pre uznanie nároku.

8. Rozhodnutie rozsudkom pre uznanie nároku je obligatórne, t.j. súd je povinný rozhodnúť na návrh žalobcu rozsudkom pre uznanie nároku, ak žalovaný či už v písomnom vyjadrení k žalobe alebo na pojednávaní nárok uplatnený žalobou uzná, t.j. ak z jeho podania alebo vyjadrenia je zrejmé, že nárok nepopiera a je ochotný ho uspokojiť.

9. Z dôvodu, že žalovaný na pojednávaní po pripustenej zmene žaloby uznal nárok žalobcu v celom rozsahu a žalobca navrhol vydať rozsudok pre uznanie nároku, súd v zmysle § 282 Civilného sporového poriadku a § 285 Civilného sporového poriadku, rozhodol na návrh žalobcu rozsudkom pre uznanie nároku, ako je uvedené vo výrokovej časti I. tohto rozsudku.

10. Právna zástupkyňa žalobcov žiadala, aby súd priznal žalobcom nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Splnomocnený zástupca žalovaného uviedol, že žiada, aby súd žalobcom nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko nie pričinením žalovaného bola podaná predmetná žaloba.

11. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

12. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

13. Zmyslom a účelom náhrady trov konania je poskytnúť úspešnému účastníkovi alebo účastníkovi, ktorému to priamo priznáva zákon náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musel, alebo bude musieť nepochybne zaplatiť, pričom ich nemusel zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom. Každá strana znáša trovy konania spojené s jeho účasťou v spore, kým nie je spor ukončený. Právnym dôvodom tohto nároku je to, že strany ktoré viedli spor konajú na „vlastné nebezpečenstvo“ a nesú zodpovednosť za výsledok sporu. Od povinnosti platiť trovy konania treba odlíšiť povinnosť hradiť trovy konania založené na zásade úspechu vo veci. Podstata povinnosti hradiť trovy konania totiž spočíva v tom, že súd zaviaz jednu stranu konanie nahradiť druhú stranu konania trovy konania celkom alebo sčasti, ktoré táto strana už zaplatila. Úspech vo veci, ktorá je predmetom sporu je teda okolnosťou, ktorá určuje nárok na náhradu trov konania. Výnimky z tohto pravidla musí ustanoviť zákon (čl. 46 ods. 4 a čl. 51 ods. 1 Ústavy). Aj tieto výnimky sa musia uplatňovať len za plnenia všetkých zákonom ustanovených podmienok a skôr reštriktívne napr. takou výnimkou je nepriznanie náhrady trov konania podľa § 257 CSP. Účelom tohto ustanovenia je umožniť súdu zmeniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolútného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočností, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celý rozmanitosť života, právo sa dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy

12C/ 257/2016

konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní. Aplikácia § 257 CSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy len v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na

priznanie náhrad trov konania podľa § 255 a nasl. CSP, avšak súd dôjde k záveru, že tieto dôvody hodné osobitného zreteľa pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí však ísť o celkom výnimočný prípad. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj okolnostiach na strane strán sporu. Uplatnenie tohto osobitného kritéria na nepriznanie trov konania prichádza do úvahy len výnimočne, preto sa musí vykonať prísne reštriktívne. Rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 SP sa nesme javiť ako neprimeraná tvrdosť voči subjektom konania nesmie odporovať dobrým mravom. Výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ale aj okolnostiach na strane niektorej strany sporu. V prvom rade pri uplatnení aplikácie § 257 je treba prihliadnúť najmä na okolnosti, či strana, ktorej sa priznáva náhrada trov konania, uviedla skutočnosti pri prvom úkone, ktorý jej patril, do úvahy tiež treba brať také okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a prihliadnúť i na postoj strán sporu v konaní. Ďalšou skupinou prípadov, ktorých aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy, sú prípady charakteristické sociálnym aspektom, ktorý vystupuje do popredia vtedy, ak povinná strana sporu nemôže uhradiť náhradu trov konania z dôvodov, ktoré sama nezavinila, alebo ich môže hrdiť len s veľkými ťažkosťami. V takých prípadoch súd zohľadňuje osobné, majetkové a zárobkové pomery oboch strán, prihliada na postoj strán v konaní a prípadne iné okolnosti a môže dospieť k záveru o úplnom nepriznaní trov konania úspešnej strane konania alebo o nepriznaní čiastočnom a to práve s ohľadom na intenzitu preukázaných dôvodov hodných osobitného zreteľa (citované z uznesenia US SR z 8. decembra 2011, sp.zn. II.US 563/2011 - 14, a prispôsobené novej právnej úprave). Je teda potrebné skúmať pomery nielen toho, koho by postihovala povinnosť nahradíť trovy konania, ale aj toho, ktorého majetková sféra by bola použitím výnimočného ustanovenia dotknutá. Judikatúra tiež konštatovala, že toto ustanovenie nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvoľie), ale ide o ustanovenie podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa. Ustanovenie preto nie je možné vykladať tak, že je naň možné prihliadnúť kedykoľvek bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania (s poukazom na uznesenie NS SR z 28. januára 2010 sp.zn. 2M Cdo 17/2009). Ustanovenie § 257 CSP je teda zákonné ustanovenie, ktoré z hľadiska náhrady trov konania predstavuje určitú formu výnimky zo všeobecne platnej zásady zodpovednosti za výsledok i zo zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Je odôvodnené tým, že prísna aplikácia ustanovení o náhrade trov konania by mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiadúcim tvrdostiam. Predpokladom jeho použitia je teda existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov inak úspešnej strany sporu a existencia výnimočnosti daného prípadu.

14. Súd rozhodol v danej veci o náhrade trov konania žalobcov v zmysle § 257 Civilného sporového poriadku tak, že žalobcom, ktorí boli v konaní procesne úspešní nárok na náhradu trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa nepriznal. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd zohľadnil, že žalovaný je fyzickou osobou, pričom sa priklonil k vyjadreniu žalovaného, že samotný žalovaný nezapríčinil podanie predmetnej žaloby a nemôže niesť dôsledky pochybenia v rámci správneho konania. Pri rozhodovaní ďalej súd zohľadnil, ako vyplýva z uznesenia č.k. 11Er/363/2009 - 34, kde súd zamietol návrh žalobcov na odklad exekúcie, v ktorom uznesení súd skonštatoval, že nie je dôvod na podávanie návrhu na odklad exekúcie z dôvodu, že je vedené konanie o vylúčenie veci z exekúcie pod sp.zn. 12C/285/2016, nakoľko po jej podaní, ako vyplýva ďalej z uvedeného odôvodnenia, je exekútor povinný z vykonaním exekúcie predajom vecí až do právoplatného rozhodnutia 12C/ 257/2016

súdu v konaní o vylúčení veci z exekúcie. Rozsudkom súdu, ktorým sa v takejto žalobe vyhovel, je exekútor viazaný a musí ho bezodkladne predložiť na zastavenie exekúcie exekučnému súdu. Z uvedeného uznesenia, ktoré bolo dourčené aj oprávnenému, v uvedenej exekučnej veci teda mal samotný oprávnený, v tomto konaní žalovaný za to, že je potrebné rozhodnúť o vylúčení veci z exekúcie a až potom môže byť predmetná exekúcia zastavená. V tomto súd zistil dôvody hodné osobitného zreteľa, s poukazom na predmet tohto konania a teda využitie inštitútu § 257 CSP, tak, že žalobcom voči žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal, keďže podľa názoru súdu by išlo o neprimeranú tvrdosť voči žalovanému.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku vo výroku I. odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozsudku vo výroku II. je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2-och písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre (§ 355 ods. 1 a § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa 365 ods. 1 odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

12C/ 257/2016

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa čl. I § 2 ods. 1 , s poukazom na § 1 písm. a/ zákona č. 62/2020 Z.z. lehoty ustanovené zákonom alebo určené súdom na vykonanie procesného úkonu v konaní pred súdom účastníkmi konania a stranami v konaní (teda ani lehota na podanie odvolania) v čase odo dňa 27.3.2020 do 30.4.2020 neplynú.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení - Exekučný poriadok).